

POSUDEK NA BAKALÁŘSKÝ ABSOLVENTSKÝ VARHANNÍ KONCERT

ŠIMONA MARUŠIAKA

NA PEDAGOGICKÉ FAKULTĚ UNIVERZITY HRADEC KRÁLOVÉ

Šimon Marušiak studuje průběžně dvě vysoké školy. Na stavební fakultě ČVUT v Praze dosáhl titulu inženýr a pokračuje dále v doktorském studiu. Na pedagogické fakultě UHK studoval obor Církevní hudba. Výuku varhanní hry zahájil u Pavla Svobody a po jeho odchodu jsem převzal vyučování v posledních třech semestrech já. Marušiak studoval velmi intenzivně a umí si smysluplně rozvrhnout čas, aby studijní požadavky na obou školách zvládl. O výuku varhan jevil vždy velký zájem, což dokazuje i jeho snaha dále pokračovat v magisterském studiu. Následkem kovidové epidemie poslední dva semestry nemohly probíhat na půdě fakulty, ale náhradně zcela pravidelně v Praze, ne on-line, ale přímo, což považuji za lepší variantu studia. Jen kvůli absenci předmětu „interpretační seminář“ nemohl získat větší „podiovou“ jistotu a připravené skladby si před spolužáky zahrát jako přípravu na veřejné vystoupení.

Závěrečný absolventský koncert studia 29. dubna 2021 byl uskutečněn přímo v Praze v benediktinském opatství v Břevnově u sv. Markéty. Záměrem programu koncertu bylo ukázat absolventovy hráčské schopnosti v různých stylových obdobích varhanní literatury. Tomu se poněkud vzpíraly krásné nové varhany sv. Markéty z roku 2007, postavené v duchu slezského barokního varhanářství a s omezeným rozsahem manuálů, odpovídajícím době baroka a starému ladění, takže zdaleka ne všechno ze zamýšleného repertoáru bylo možno použít. Velmi vhodná pro tento typ nástroje se jevila česká hudba baroka a klasicismu. Marušiak zahrál skladby Josefa Segera, Jana Křtitele Kuchaře a Františka Xavera Brixiho s patrnou chutí a stylovým pochopením. Z díla Johanna Sebastiana Bacha bylo zvoleno Preludium a fuga c moll BWV 549, kde krásný chrámový dozvuk a ušlechtilý zvuk nástroje trochu tempově brzdil provedení skladby. Z romantické hudby 19. století zazněl spíš „klasický“ Felix Mendelssohn-Bartholdy. V jeho Preludiu a fuze G dur z op.37 se podle mého názoru v Preludiu zdařilo Marušiakovi dosáhnout typické mendelssohnovské zpěvnosti. Z cyklu Deseti chorálových předeher Petra Ebena bylo nutno některé z připravovaných předeher kvůli nedostatečnému rozsahu manuálů bohužel vynechat. Zazněly proto dvě. Z nich zvláště první meditativní „Umučení N. P. Jezu Krista“ byla zahrána velmi stylově a muzikálně, podtržena ještě odpovídajícím chrámovým prostředím. V závěru koncertu „Festive trumpet tune“ amerického soudobého varhaníka Davida Germana byla zahrána s velkým elánem a temperamentem a pomohla k optimistickému vyznění celého Marušiakova vystoupení.

Šimon Marušiak prokázal muzikálnost, poctivou přípravu, pevné nervy a je v oboru varhanní hry příslibem do budoucnosti.

V Praze 16. srpna 2021

Jan Hora